

չկայ որ հիմնական մեր ազնիւ իշխանաւորներէն մեկուն բաժին պէս՝ « Հայերը աշխարհիս ազնուականները համարուելու գեղեցիկ փառասիրութեան ետեւէն համարձակ կրնան ըլլալ : »

il n'y a aucun doute que, ainsi que nous l'avons dit de l'un de nos compatriotes les plus distingués parmi nos contemporains, les Arméniens peuvent aspirer avec confiance à la noble ambition d'être comptés parmi les plus nobles d'entre les nations.

Տ Ե Ս Ա Ր Ա Ն Ք Ե Ի Ր Ո Պ Ա Յ

ԵԿԵՂԵՑԻ ՄԱՍԿԱՆՆԵՍՅԱՆՈՅՆ :

Այս հոյակապ եկեղեցին օր Համախոհութեան հրապարակին (place de la Concorde) հիւսիսային ծայրը կիյնայ, եւ Փարիզու մեծակառոյց շէնքերէն մեկն է, այսօրուան կառարելութեանը հասնելու համար շատ փոփոխութիւններ կրած է :

Առաջ եղբայրութեան մը մատուո իր, որոյ հիմնարկութեան առաջին քարը Կարոլոս Ը բազաւորը դրած էր 1495ին : Այն մատուոը 1659ին ժողովրդապետութիւն եղաւ, եւ ժողովրդեան բազմութեանը չբաւելով, 1660ին անոր տեղը նոր ընդարձակ եկեղեցի շինուեցաւ. 1795ի մեծ յեղափոխութեան ժամանակը իբրեւ ազգային ստացուածք վաճառեցաւ, եւ գնողները կործանեցին զայն ու տեղը գործատուն շինեցին :

Այն կործանմանէն շատ յառաջ ժողովրդապետը տեսնելով որ եկեղեցին ժողովրդեան եւ ոչ քառորդին կրբաւէ, շատ անգամ բազաւորին աղերսագիր տուեր էր. վերջապէս 1764ին ապրիլի 5ին նոր ընդարձակագոյն եկեղեցոյ մը հիմնադրութիւնը օրհնուեցաւ, եւ շէնքը այլ եւ այլ դիպուածներով ընդհատելէն յետոյ, 1789ին յեղափոխութեամբը բոյորովին դադրեցաւ. անխնամ մնալով օրէ օր փլաւ, մամուլապատ վայրենի բոյսերով լեցուն աւերակ մը դարձաւ, ու մեջը այժեր ու ոչխարներ կարածէին :

Տխուր աչքով եւ ցաւազին սրտիւ կրնային արուեստագետք այն աւերակաց վրայ որ երկու միլիոն ֆրանքով եղեր էին, եւ զանոնք օգտակար ընելու հնարք կրմտածէին. մեկը կառաջարկեր օրենսդիր ժողովոյն բնակարան շինել, միւսը՝ քեատրոն, ուրիշ մը՝ մատենադարան, վաճառանոց, եւ այլն, եւ այլն :

Մեծն Նափոլէոն որ իր փառաւոր յաղթութիւն-

ները, զօրավարներն ու մեծ բանակը յաւերժացրենէ կուգէր, 1806ին ղեկտնմբերի 2ին Փոզնի բանակէն կայսերական հրովարտակ մը հանեց, որ այն աւերակաց վրայ ՓՈՒՍՅ ՏԱՃԱՐ մը կանգնուի : Այն Տաճարը պիտի զարդարուեր Գաղղիոյ մարաշախախց ու մեծամեծ զօրավարաց արձաններովը. պատերը պիտի դրուագուէին ոսկիւ, արծաթէ, պղնձէ ու մարմարիոնէ տախտակներ՝ քաջագործութեանց արձանագիրներովը ծածկուած :

Մեկէն հրատարակուեցաւ կայսերական հրովարտակը եւ իննսունուերկու ճարտարապետք գառ գառ առաջարկութիւններ ըրին տերութեան : Այն իննսունուերկու առաջարկութիւնները քննելու համար մասնաւոր յանձնարարական ժողով կարգեցաւ, եւ ժողովը ամիսներով զանոնք մի առ մի քննելէն յետոյ 1807ին մարտի 28ին որոշմունքք յայտնեց, եւ Պ. Պոմոնինը կրնարէր. մնացելոց մեջէն այ երեքք մեծ գովութեան արժանի համարեցաւ, եւ չորսը մեկտեղ Նափոլէոնին դրկեց որ այն ատեն Թիլսիքի բանակն էր : Նափոլէոն Պոմոնին առաջարկութեանը տեղ՝ երեքին մեջէն Պ. Վինտոնինը ընտրեց, որ Յունաց տաճարներուն ձեւին հետեւելով՝ մեծութեան ու փառաւորութեան աւելի յարմար էր, եւ առաջին շէնքը բոյորովին կործանելով՝ նոր հիման վրայ նոր ձեւով կուգէր կանգնել շէնքը :

Պ. Պոմոնը առատ վարձ ընդունեցաւ Նափոլէոնէն. բայց առաջարկութեանը մերժուելուն ցար այնպէս սրտին սաստիկ ազդեր ու վիրաւորէր էր, որ վրան շատ ջապրեցաւ մեռաւ :

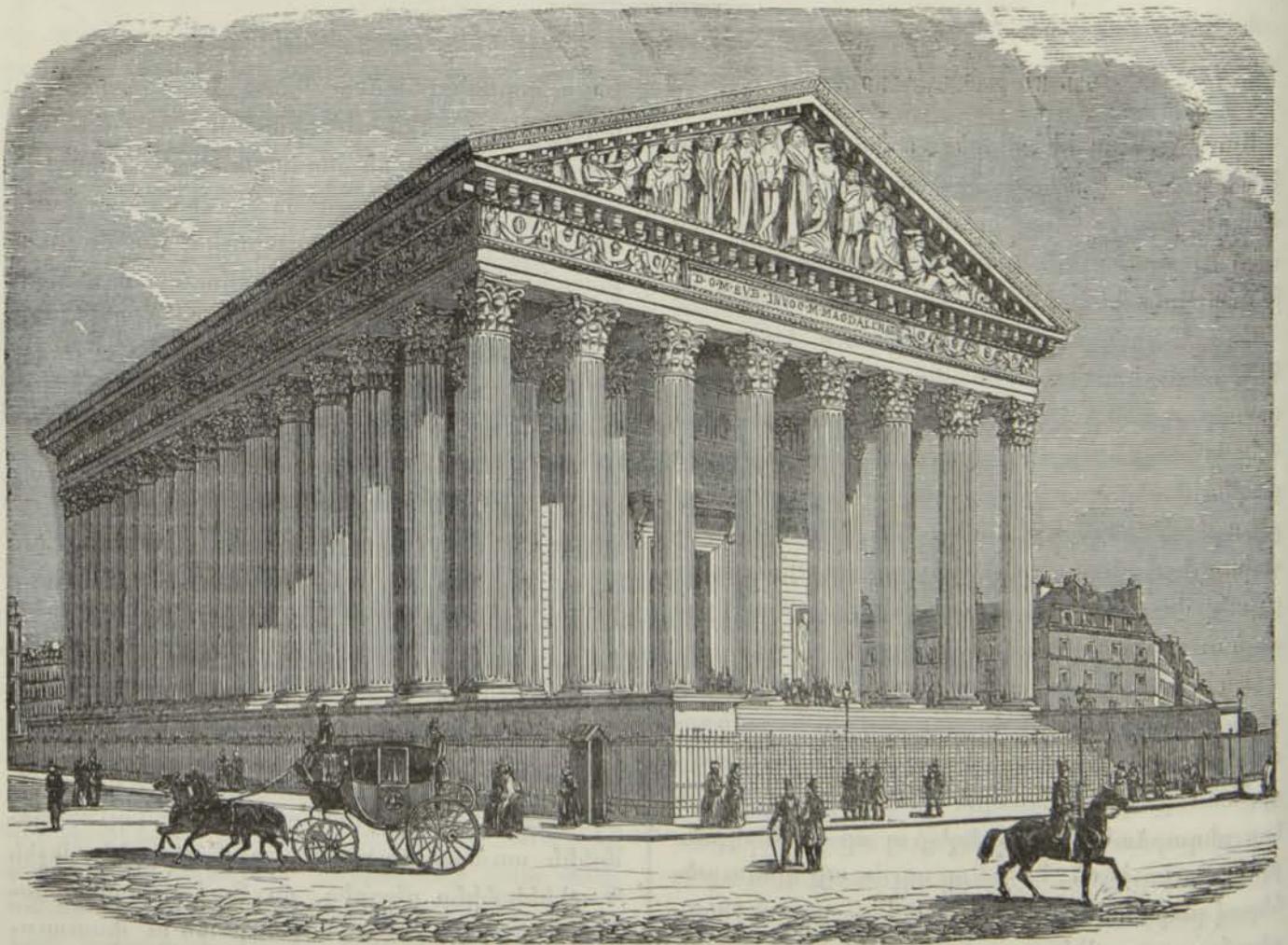
Պ. Վինտոն ուրախութեամբ ձեռք գարկաւ հոյակապ շինուածոյն, եւ 1814ին երբոր Նափոլէոն թշնամեացմէ յազրուելով արքայութեան ու տեղը Լուզովիկոս ԺԸ եկաւ, Փառաց Տաճարը

գրեք կանգնուած տեսաւ. բայց վրան շատ օր չանցաւ, Պ. Վինտոնին հրաման եկաւ որ այն շէնքը եկեղեցւոյ դարձրնէ :

Արտաքին ձեւը նոյն մնաց. ներսը շատ փոփոխութիւններ հարկ եղաւ ընել. եւ Վինտոն 1828ին մայիսի 21ին վարսուերինգ տարեկան վախճանեցաւ՝ գործոյն կատարումը չտեսնելուն վրայ ցաւելով : Իրեն յաջորդեց Պ. Հիւվե, եւ ճիշդ անոր

յատակագիծը բռնելով՝ եկեղեցին աւարտեց, եւ զօրութեանց Տեառն ընծայուելի վննավայր տաճարը Տեառն զրութեանց ընծայուեցաւ մեծաշուք հանդեսիւ 1842ին յուլիսի 24ին :

Մագդաղենացւոյն ժողովրդապետութիւնը հիմա Փարիզու ամենէն բազմամարդներէն մեկը եւ ամենէն հարուստը կրնամարտի : Մեծատարած ընդարձակութեամբն հանդերձ կիրակի ու տօն

Եկեղեցի Մագդաղենացւոյն ի Փարիզ .

օրերը նստելու, ու շատ անգամ նաեւ կենալու տեղ չըլլար : Փափաքելի է որ այն յոգնախումբ բազմութիւնը միշտ հոգեսիրութենէ ու աղօթասիրութենէ շարժած երբան հոն, ինչպէս նաեւ ուրիշ եկեղեցիներ :

Եկեղեցւոյն դրսի տեսքը հին շէնքերու մեծութիւնը, վսեմութիւնն ու անաւորութիւնն ունի. չորս

կողմը գեղեցկագարդ խոյակներով կորներէն ակօսածն սիւներ պատած են՝ տասնըինը մեքք բարձրութեամբ . առջեւի ու ետեւի ճակատներուն սիւները ութնական են, եւ իւրաքանչիւր կողմնակի՝ երեսներունը տասնեւութը : Բոլոր շէնքը զուգանեազիմ ձեւ մըն է՝ եօթանասունըինը մեքք երկայնութեամբ, քսանըմեկ մեքք լայ-

նութեամբ եւ երեսուն մերք բարձրութեամբ :
 Գրտի յատակին ջրոս զին երկաթի վանդակ
 քաշուած է, եւ ճակատին կողմէն քարէ բազմաս-
 տիճան սանդուխով վեր կելլըցուի : ճակատին
 վրայ ռակի տառերով գրուած է D. O. M. SUB
 INVOCATIONE SANCTE MAGDALENÆ, այսինքն ՏԵՍՈՒՅ
 ԱՍՏՈՒՅՈՅ ԱՄԵՆԱԿԱՆԻ, ԲԵՐԵԹՅՈՒՆՔԱՅՍԵՐ ՍԲՐՈՒ-
 շՈՅՑ ՄԱՐԹԱՍՈՒ ՄԱԳՂԱԴԵՆԱՅՈՅՑ : Անոր վրայ է
 Պ. Լըմերին ճարտարարուեստ բարձրաքանդակը,
 յորում Քրիստոս Տերն մեր ուրբի վրայ կեցած է,
 Մագղադենացին ոտքն ընկած մեղացը բողո-
 քին կրկնողի : աշ կողմն են գրութեան Հրեշտակն
 ու Անմեղութիւնը, եւ անոր զօրավիգն կեցած են
 Հաւատքն ու Յոյսը. անոր ետեւէն Սերը հետը եր-
 կու աղքատ աղայք առած : Անկեան ծայրը հրեշ-
 տակ մը՝ արդար մարդու հոգին գերեզմանէն
 հանելով՝ կըցուցընէ անոր յաւիտենական ուրա-
 խութիւնը, եւ քովը այս խօսքս գրուած է ECCE
 DIES SALUTIS ! Ա. Ն. Ս. ՓՐԿՈՒԹԵԱՅ. Անոր հակադիր
 անկեան մէջ մարդու մը ոտքին տակ գրուած է
 VAE IMPIO ! Վ. ԱՅ ԱՆՓՐԻՆԵ, զոր սատանան խա-

ւարային դժոխքը կիշեցենէ : Իսկ ճախ կողմին
 մնացած կտորը բռնած են Մոլորեանց կերպա-
 րանքները, զորոնք վրեժխնդիր հրեշտակը զղջա-
 ցեալ Մագղադենացիէն կըհեռացընէ : Եւստի
 Եկեղեցւոյն դուռը պղինձ է, ու վրան Ատուծոյ
 պատուիրանները ձեւացուցած : Եկեղեցին Լոյսը
 վերէն կառնու, բոլոր պատերը մարմարիտով
 պատած են. մարմարիտէ են ետեւ սիւներն ու քո-
 վընտի մատրանաձեւ խորանները : Եկեղեցւոյն
 բազմաթիւ պատկերացը մէջ նշանաւորներէն են
 Մագղադենացւոյն դարձը, առանձնութիւնն ու
 մանր : Իսկ արձաններուն մէջ ճարտարագործ են
 օրնեայ ջրոյ անօրները, սուրբ Ատուածածնայ
 պսակը, եւ Քրիստոսի մկրտութիւնը :
 Մագղադենացւոյն երգեհոնն այ որ Պ. Բաւա-
 լիէին գործարաններէն էլած է, հրաշակերտ կը-
 համարուի. մեծ կատարելութիւնն այն է որ քաշա-
 րուեստ երաժշտի մը ճարտար մատանցը տակ
 քաղցրանուագ մանկանց պարու ձայնը կընանէ ի
 հիացումն ունկնդրաց :

Կ Ե Ն Յ Ա Ղ Օ Գ Ո Ւ Տ Բ Ա Ն Ք

Որք միանգամ անկողմնասեր հոգւով եւ ճշմա-
 րիտ ազգասիրութեամբ — որ է ազգին պակա-
 սութիւնները տեսնել եւ կարեկցաբար զանոնք
 բառնալու ջանայ — մեր ազգին վրայ կընային,
 բարոյական բերութեանցը մէկը կըգտնեն նաեւ
 քաղաքավարութեան կամ մարդավարութեան
 այսինքն մարդու հետ պարտուպատշաճ կերպով
 վարուիլ գիտնալուն պակասութիւնը, որ եւ գեշ
 դաստիարակութիւնէ յառաջ կուգայ :
 Երէ քաղաքավարութեան օգտակար ուսումը
 մեծատան ոսկեձեղուն մետաքսապատ պալատէն՝
 աղքատ ու գծուծ տնակը իջնայ, անշուշտ ենք
 որ ազգերնուս վրայ աւելի ընկերսիրութիւն ու
 միաբանական հոգի կըտեսնուի. եւ առանց այս
 երկու ամենահարկաւոր առաքինութեանց անկա-
 րելի է որ ազգ մը շուտով յառաջ երթայ ու մեծա-
 մեծ գործեր կատարէ :

Քաղաքավարութիւնն այ գիտութեանց պէս, եւ
 զուցէ աւելի, մարդուս ամէն հասակին ու ամէն
 վիճակին հարկաւոր է. անոր համար մենք այ նախ
 խօսինք տղայոց պակասութեանցը վրայ, ետքը
 երիտասարդաց, եւ յետոյ չափահասից. ընթեր-
 ցողք զիւրաւ պիտի հասկընան որ բոլոր յիշածնիս
 պակասութիւն ըլլալով, անոր հակառակը պետք
 է գործել :
 Ոմանք ըսին կատակով քէ հիմակուան ժամա-
 նակս տղայք իրենց ճնողքը կըկրբեն. անով կու-
 գէին հասկըցընել հարց ու մարց իրենց որդւոցը
 վրայ ունեցած չափազանց գուրն, որով շատ ան-
 գամ նաեւ անոնց ապօրինաւոր կամքերն ու փա-
 փաքը կըկատարեն :
 Մենք առանց կատակի մտածելով կըսենք, որ
 երէ տղայք իրենց ճնողքը չեն կրբեր, սակայն
 անոնց շատ պարագաներու մէջ զգուշաւոր ըլլա-